

Březen

Dne 9. 3. vyrazili žáci 1. ročníku se svými třídními učitelkami do knihovny. Všichni už se naučili všechna písmena, a tak nadešel čas, aby se z prvňáků stali opravdoví čtenáři. V knihovně na ně čekaly paní knihovnice a pohádkové postavy Meluzínka Minka a Meluzánek. Žáci museli splnit několik záludných úkolů a za odměnu byli slavnostně pasováni knihovnickým mečem na vzorné čtenáře.

10. března navštívili žáci 7. ročníku divadlo Polárka v Brně a zhlédli představení Hynku! Viléme! Jarmilo!

Pátek 11. března měli v kalendáři výrazně vyznačený zejména žáci 9. tříd. Po dlouhých přípravách, do kterých byla zapojena celá řada učitelů, pracovníků školy, zástupců Města Rosice, sponzorů a dalších, se konal Absolventský ples ZŠ Rosice.

Taneční

Všem je známo, že naše škola jako jedna z mála základních škol pořádá každoročně absolventský ples pro žáky devátých ročníků. Přestože je ples určen především absolventům školy a jejich rodičům, je veřejný a může přijít kdokoliv, kdo si opatří vstupenku.

Stalo se již tradicí, že i předtančení zvládneme bez profesionálních tanečníků. Tančí totiž naši deváťáci. Letošní ples jsme začínali tancem zvaným polonéza a pokračovali jsme valčíkem. Právě tyto dva tance se také museli naučit! Už od září se začaly konzultovat a domlouvat všechny důležité věci. Nejprve jsme si museli ujasnit, kdo chce a kdo nechce tančit. Ten, kdo nechtěl, do toho samozřejmě nebyl nucen. Když se náš počet ustálil, ještě párkrát se o něm polemizovalo, protože některé dívky zůstaly bez partnera a moc si přály tančit. Bohužel ne všechny nakonec tančily, protože dívek bylo více než kluků. Tedy některé dívky si polonézu a valčík nezatančily s partnery ze třídy, ale bylo samozřejmě možné tančit při valčíku se svým vlastním partnerem (doprovodem atd.).

Schůzky byly domlouvány vždy na úterý na volnou hodinu před odpoledním vyučováním. Pod vedením paní učitelky Dočkalové, Richterové a Treuové jsme se s nadšením a odhodláním pustili do učení. Nejprve jsme byli v aule, to ale jen párkrát protože na nácvik celé sestavy nám byla za chvíli aula malá. Dále jsme tedy využívali školní tělocvičnu. Jako píseň, na kterou se má tančit byla vybrána „Thousand Years“ od zpěvačky Christiny Perri (tato píseň byla vhodná, protože se na ní dobře počítají doby). Brzy se ukázalo, že ti kteří nemají zcela hudební sluch nebo smysl pro rytmus si nedokážou dobře počítat doby. Po dlouhém tréninku už to potom šlo. Paní učitelka střídala různě rychlé písně a sledovala, jak dokážeme na rytmus naladit poklepávání nohou poslepu. Dále následovaly kroky. Počítalo se na „raz, dva, tři“ (čili typický valčík). Zkoušeli jsme si různé postoje, rovnováhu a další cviky na faktory, které jsou pro výsledný tanec a držení těla důležité. Když jsme se „naučili“ tyto základy následovala sestava, nejen její naučení, ale také vymyšlení a pozměňování. Tehdy začal boj! Mnohdy jsme byli už vyčerpaní, propocení, unavení nebo nás bolely nohy, ale vždy se to nakonec zvládlo a pokaždé zkoušce jsme se posunuli o kousíček dál. Některé zkoušky také odpadly nebo nepřišel jeden z dvojice. Není moc lehké pokaždé dát takový kolektiv lidí dohromady. Občas jsme měli na zkouškách i milé pozorovatele!

Mezi tím na facebooku probíhaly další domluvy a diskuse, např. o tom co si kluci vlastně oblečou. Holky měli jasno – bílé šaty. Ale co kluci? Nakonec se odhlasovala bílá košile s černou kravatou, černé kalhoty a také černé boty a samozřejmě černé sako. Přes facebook jsme také domlouvali většinu našich schůzek.

Takto zpětně musím uznat, že to byla opravdu dřina, ale vyplatilo se to. Pohledy rodičů a dalších lidí byly k nezaplacení a vidět sebe v obleku nebo dívky v bílých šatech bylo nezapomenutelné.

Ondřej Nedorost. 9. A
Školní časopis Rosník

Jak proměnit žáky v dospěléky aneb jak jsme si užili náš absolventský ples

Holky se oblékly do šatů, kluci do obleků a všichni jsme se nemohli dočkat, až hodiny ukážou čas 18:30, tedy čas, kdy jsme měli sraz v kulturním domě Cristal. Najednou jsme se necítili jako žáci ze základky, ale ten večer jsme tak nějak dospěli.

Před půl osmou už jsme byli krajně nervózní, protože právě tehdy jsme měli zahájit ples společným tancem, který jsme poctivě trénovali už od začátku října. Navíc jsme si my holky vůbec nebyly jisté, jestli se v určitých úsecích tance vůbec protáhneme v našich krásných bílých šatech. Sestavu jsme měli na krásnou písničku od Christiny Perri – A Thousand Years. Hudba začala hrát a my postupně sestupovali na taneční parket a všechno to začalo. Jak se nám to na zkouškách zdálo nekonečné, tak tady to bylo asi nejkratších pět minut v našem životě. Všechno to hrozně rychle uteklo a než jsme se stačili vzpamatovat, už byl konec písničky. Moderátorky – Míša Vodičková a Simča Čapková, které celým večerem provázely, ohlásily, že by bylo škoda, abychom opustili parket, a tak zatančíme ještě valčík na písničku Tři oříšky pro Popelku. Většina holek asi řešila, co s růžemi, které dostali od svých tanečních partnerů, nakonec jsme to ale nějak vymyslely a všechno dopadlo dobře. Měli jsme chvilku přestávku a následoval tanec s rodiči. Opět se tančil pěkně dlouhý valčík, ale my jsme si ho užili. Pravda, ze začátku jsme nechtěli o žádném rodičovském tanci ani slyšet, protože to by byl vrchol trapnosti...Ale ten večer nám to nijak nevadilo a myslím, že naši rodiče na nás byli po právu hrdí 😊.

Po kratičké pauze nás opět naše dvě milé moderátorky vyzvaly, abychom si nastoupili na slavnostní stužkování. Lehce nervózní jsme tam stáli nastoupeni v řadě a čekali, až zazní naše

jméno, a to je naše znamení, kdy máme vystoupit z řady, dostaneme stužku od pana starosty a přijmeme od pana ředitele i starosty gratulaci. Dostali jsme i pokyny, že se musíme dívat do foťáku, který to všechno dokumentoval, samozřejmě většina z nás na to v té chvíli zapomněla, tak doufáme, že nám za to paní učitelka Folvarčíková, která to s námi tvrdě dopoledne nacvičovala, moc nevyvádá...Když jsme byli prohlášeni za absolventy, následovalo společné focení, které trvalo asi pět sekund, což mi přišlo trochu zvláštní, ale snad z toho nějaké fotky budou. A přichází na řadu proslov, ke kterému byli vyvoleni dva zástupci z obou tříd. Proslovy byly zaměřené hlavně na to, co jsme spolu za celých těch devět let prožili, děkovalo se učitelům a rodičům, ale také tam bylo proneseno pár vět k našemu kolektivu. Zavzpomínali jsme si, jak nám bylo celých devět let spolu dobře, i když to občas nebyla procházka růžovým sadem, jak si přesto každý z nás našel skvělé kamarády. Program večera završily rosické mažoretky a poté už byla volná zábava. Tu jsme si užili stejně asi nejvíc! Konečně jsme měli možnost se opravdu odvázat a toho jsme využili, a tak nebyl parket nikdy prázdný. Zezačátku tancovaly hlavně holky, ale později se k nám připojili i naši spolužáci a prostě jsme to tam rozjeli ☺! Vesměs jsme byli rozdělení na dvě kolečka, a to opět na A a B. Samozřejmě naše kolečka tam zazářila! Opravdu jsme si to moc užili a úplně parádně si zatancovali. Ani se nám nechtělo opouštět parket!

Naše třída 9. A si ještě ale připravila takové menší překvapení pro naši třídní paní učitelku Odehnalovou, což bylo takovým zpestřením večera. Vlastnoručně jsme vyrobili kelímek od jogurtu a do něj jsme nakoupili 19 jogurtů. Tenhle dárek asi nepochopí každý, ale my i paní učitelka víme moc dobře, oč jde. Udělali jsme si trochu srandu z jejích každodenních svačín. Paní učitelka Odehnalová totiž sedí u svačinky – v jedné ruce kelímek, v druhé lžičku, a jakmile se někdo s andělským výrazem ve tváři přiblíží, paní učitelka nezná bratra a jde po nás lžičkou. Špinavou lžičkou od jogurtu nám pohroží, ať okamžitě vypadneme, že si chce v klidu sníst svou svačinku! Proto se v inkriminovanou dobu (tj. o velkých přestávkách) už ve vlastním zájmu nepřibližujeme ke kabinetu. My jenom doufáme, že paní učitelku náš dárek potěšil, protože my jsme z toho teda měli radost velkou a těšili se jak malí, až jí ten dáreček předáme. A poté se zase pokračovalo ve volné zábavě. Tedy jen do půlnoci. O půlnoci byla totiž vyhlášena tombola, ve které letos byly opravdu senzační ceny! Ples končil asi o půl třetí ráno a nám se samozřejmě vůbec nechtělo domů! Přáli jsme si, aby ten večer trval ještě aspoň jednou tak dlouho.

Co víc k tomu dodat... Tohle byl, jak jsme se všichni shodli, ten nejkrásnější den za celých devět let a hrozně nás mrzí, že to byl jen jeden večer, který tak rychle uběhl. Prostě takových akcí musíme uspořádat víc! Jak ale podotkl jeden náš spolužák, bude ještě rozlučka, která bude určitě taky stát za to! Moc všem děkujeme za nádherný večer, který jsme si nemohli užít víc. Děkujeme zejména kapele Fantazie, která nám celý večer moc pěkně hrála, dvěma úžasným moderátorkám Míši Vodičkové a Simči Čapkové, které nám náš ples okomentovaly na jedničku s hvězdičkou, děkujeme i paní učitelce Folvarčíkové, která byla hlavní organizátorkou tohoto večera, panu řediteli, že nám umožnil uspořádat tento večer, který se pro nás stal nezapomenutelným, ale hlavně děkujeme paním učitelkám Treuové, Dočkalové

a Richterové, že s námi měly celého půl roku trpělivost a každé úterý s námi pilně nacvičovaly naše dva úvodní tance. Nebylo to s námi jednoduché, ale přesto do toho šly, i když to vůbec dělat nemusely 😊.

Doteď když na to vzpomínáme, nejraději bychom se vrátili zpátky a celý večer prožili ještě jednou... Prostě to bylo ÚŽASNÉ!!!

Barbora Čechová, 9. A
Školní časopis Rosník

Dne 16. března se žáci 9. tříd brzy ráno vydali na výlet do Polska. Navštívili koncentrační tábor v Osvětimi. Tato exkurze byla završením projektu o holocaustu.

Ve stejný den proběhla v aule školy celoškolská pěvecká soutěž Rosický skřivan. Tato akce se těší velkému zájmu, soutěžící přišlo podpořit mnoho spolužáků, rodičů a dalších rodinných příslušníků.

Dne 18. 3. se na ZŠ Zastávka u Brna konal 1. ročník regionální soutěže Přírodní vědy hravě.

Přírodní vědy hravě

18. března se družstvo žáků z naší školy zúčastnilo zcela nové regionální soutěže. Soutěž se jmenovala Přírodní vědy hravě a týkala se tedy především znalostí z matematiky, fyziky, přírodopisu a zeměpisu. Družstva tvořili žáci ze šestých, sedmých, osmých a devátých ročníků. Naši školu zastupovali Adam Petřivalský ze 6. A, Terezie Matulová ze 7. B, Karla Jelenová z 8. B a Eliška Nedvědová z 9. B. Tady jsou jejich zážitky a hodnocení soutěže:

Soutěže se zúčastnilo celkem šest škol z okolí. Na začátku dostaly všechny týmy krabice se všemi potřebnými věcmi. Každý tým měl svou barvu, my jsme dostali modrou. Na začátku jsme si rozdělili úkoly. Některé úkoly dělal jeden z nás a pak jsme si je společně zkontrolovali. Na dalších úkolech jsme pracovali společně. Těsně před vyhlášením jsme byli dost nervózní, protože jsme si nebyli moc jisti doplňovačkou z biologie. Ale o to víc jsme byli překvapeni, když jsme se umístili na prvním místě.

Eliška Nedvědová, 9. B

Dne 18. 3. jsem se se spolužáky a paní učitelkou Folvarčíkovou vydala soutěžit na ZŠ Zastávka u Brna. Po příchodu jsme se usadili ke stolu a dostali jsme deset úkolů. Některé úkoly jsme plnili individuálně, při některých jsme spolupracovali všichni v družstvu dohromady. I když některé úkoly byly těžké, užili jsme si i legraci. Tuto soutěž jsem si moc užila, protože mě přírodní vědy zajímají. Korunu tomuto krásnému dopoledni dala výhra našeho týmu!

Karla Jelenová, 8. B

Byla to úplně nová soutěž, ve které spolupracovali zástupci všech ročníků z 2. stupně. Otázky byly z různých oborů, jako např. z matematiky, fyziky, přírodopisu nebo zeměpisu. V týmu se nám velmi dobře spolupracovalo, každý mohl ukázat své dovednosti a znalosti. Setkali jsme se zde s velmi příjemnými učiteli a celkově tady vládla přátelská atmosféra. Soutěž mě velmi bavila a měl jsem velkou radost z výhry.

Adam Petřivalský, 6. A

Školní časopis Rosník

V letošním roce připadly velikonoční svátky už na březen. Svátkům tradičně předcházely rozsáhlé přípravy. Žáci vyráběli kraslice na velikonoční strom v Rosicích. Škola byla také jarně vyzdobena. 19. března v rámci Velikonočního kumštování a farmářského trhu v Rosicích vystoupili v programu žáci 3. tříd.

Velikonoční vystoupení našich třetáků

Dne 19. března se na farmářských trzích v ZKC uskutečnilo vystoupení mých spolužáků. Děti poctivě trénovaly a pak se bylo na co dívat. Každé dítě mělo vyprávění o jednom dni pašijového týdne. O jednotlivých dnech říkali docela dlouhý text, např. proč se tak jmenuje, jaké tradice se k tomuto dni vážou, přidali i lidové pověry. Mohli jsme se tedy dozvědět

i něco nového o Velikonocích. Děti povídaly hezky popořadě a vždycky mezi vyprávěními říkaly všechny dohromady nějakou básničku. Na konci představení kluci utvořili větší kruh a holky menší kruh tak, aby kruh děvčat byl uvnitř kruhu chlapců. Pak se holky točily jedním směrem a kluci druhým tak dlouho, dokud neskončila básnička, kterou hoši povídali. A pak už bylo slyšet jenom bouřlivý potlesk vycházející z publika. I mně se vystoupení moc líbilo.

Inna Holubářová, 3. A
Školní časopis Rosník

Pro žáky 4. a 5. tříd si vyučující připravili projektový den Velikonoce. Ve velikonočních dílničkách si povídali o velikonočních tradicích a zejména vyráběli různé krásné velikonoční dekorace.

Velikonoční dílničky

Ve středu 23. 3. 2016 se uskutečnily velikonoční dílničky pro 4. a 5. ročník. Tyto dílničky už mají svou tradici, a tak jsme přibližně věděli, co nás čeká, a moc jsme se těšili. Hned ráno jsme se rozdělili do skupinek. Každá skupinka postupně prošla všemi stanovišti. Na každém stanovišti si každý vyrobil nějakou dekoraci. Naše třída se předělila na 5. C a 4. D. Hned jak zazvonilo, se obě skupinky vydaly svou cestou. Skupinka, ve které jsem byla já, první hodinu zamířila na výrobu velikonočních vajíček. Na vajíčka jsme nalepovali různé vystříhané motivy. Tento výrobek byl hodně lehký, ale ve výsledku moc pěkný. 😊 Druhou hodinu jsme měli jít na sádrový odlitek, ale nějak jsme se zamotali a šli jsme špatně... Naštěstí to všechno dopadlo dobře a dostali jsme se tam, kde jsme měli být. Výroba sádrového odlitku byla zábavná, ale také lehká. Po velké přestávce jsme se vydali na výrobu roztomilého zapichovátka do květináčku. Tenhle výrobek se mi moc líbil, protože mám ráda roztomilé věci. Stále mi tento výrobek hnízí v květináčku. 😊 No, a jako poslední výrobek byl náš květináč s obilím, které jsme si sami vypěstovali. Tento výrobek jsme dělali v naší třídě, ve které jsme se nakonec sešli s druhou skupinkou. Celý den se moc vydařil!

Vladimíra Odehnalová, 5. C
Školní časopis Rosník

26. března se žáci zúčastnili akce 1. Velikonoční hrkání, kterou pořádaly Rosické TS. Připomněli si velikonoční tradici, kdy rachot řehtaček ohlašoval 12. a 18. hodinu poté, co „zvony odletěly do Říma“.

Tradičně se v předvelikonočním týdnu uskutečnil Ekopobyť pro žáky 8. ročníku. Žáci s třídními učiteli a dalšími pedagogy odjeli do Křižanova, kde se tři dny zabývali různými ekologickými tématy.

Ohlédnutí za ekopobytem 8. tříd ZŠ Rosice

Ve dnech 21.3. – 23. 3. 2016 se třídy 8. A a 8. B vydaly do rekreačního střediska Drak v Křižanově na ekopobyť. Jeli s námi třídní učitelé a členové ekotýmu. Na poslední chvíli však jednu z třídních učitelek zastoupila školní psychologka, učitelská sestava tedy byla v tomto složení: pan zástupce Pokorný, pan učitel Vocilka, paní učitelky Richterová a Kočíčková a paní psychologka Pořízková. V osm hodin už byli všichni před rosickým zámekem, natěšení na ekopobyť. Cesta nám utekla velice rychle, trvala asi jenom tři čtvrtě hodiny.

Když jsme dorazili na místo, šli jsme nejdříve na chvíli do jídelny, protože jsme museli počkat, až se nám uklidí pokoje. Pan zástupce spolu s dalšími učiteli nám udělali přednášku o tom, co bychom měli jíst a pít, abychom byli zdraví. Po večeři jsme si zahráli simulační hru, asi na hodinu a půl jsme se proměnili v účastníky jednání zastupitelstva města Rosice a jednali jsme o fiktivním obchvatu našeho města. Všem se tato hra velice líbila. Poté jsme měli chvíli volna, abychom se mohli připravit na večerní hru. Venku před ubytovnou byly schovány papírky, na kterých byly napsány různé věty s ekologickou tematikou. Tyto věty jsme si museli zapamatovat a běžet je nahlásit svému týmu. Tímto skončil náš první den.

Druhý den se zástupci z týmů rozdělili do dalších skupin a zpracovávali různá témata týkající se ekologie. Tato témata jsme si po obědě odprezentovali. Po osobním volnu se většina z nás oblékla a vyrazila společně do města na nákup. Ostatní zůstali na hřišti u ubytovny a odpoledne si krátili míčovými hrami. Po večeři jsme v určených týmech vytvářeli a malovali ekodům, tedy dům, který by odpovídal veškerým ekologickým zásadám. Součástí projektu bylo také vymyslet slogan, což se nám zpočátku moc nedařilo, ale když nám pan Pokorný ukázal, že vytvořit verše může být i zábava, všichni jsme to zvládli.

Poslední den jsme ještě před obědem prezentovali nejlepší projekty a udělali si společnou fotku před ubytovnou. Věci už jsme měli sbalené, a tak jsme je jen vynesli ven a vyrazili naproti autobusu. Všichni už jsme se těšili domů.

Celý ekopobyť se mi velice líbil a ráda bych se tam někdy vrátila.

Vendula Žouželková, 8. B
Školní časopis Rosník